

‘Het diepe in’

Trouw publiceerde de afgelopen weken een uitgebreid onderzoek naar ‘de staat’ van de R.K. Kerk in Nederland. De uitkomst ervan valt nog niet mee voor de gelovige katholiek. Naast kritiek op de pastorale houding van ‘de’ kerk inzake echtscheiding en hertrouwen, de positie van de vrouw in de kerk (priesterambt!) en de zegening van homoseksuele relaties -om maar de meest heikele punten te noemen- heerst er onder de gelovigen een diepe stilte die aan onverschilligheid grenst.

Zo veranderde een volkskerk in een kleine kerk in goed vijftig jaar. Eén van de geïnterviewden roept kerkleiding op niet bang te zijn en wat meer moed te hebben. De bisschoppen echter, beschouwen zich als hoeders van de traditie, en zien zich geroepen om de spanning tussen de extremen in de wereldkerk in te dammen. De vraag rijst: hoe verder, wat is wijsheid?

In het evangelie van afgelopen zondag (Lk. 5, 1-11) komt Jezus met een **radicaal** antwoord. Het vertelt over Petrus en de andere leerlingen die de hele nacht met vissen niets gevangen hebben. Dan spoort Jezus hen aan naar ‘het diepe’ te varen en daar hun netten opnieuw uit te werpen. Zij protesteren, maar gaan toch. Vervolgens vangen zij zóveel vis dat de netten dreigen te scheuren. Petrus schrikt en zegt: ‘Heer ga weg, want ik ben een zondig mens’.

Jezus antwoordt: ‘Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.’ Durf het avontuur aan, Ik ben erbij! Ga dat diepe water van de levenszee maar op. Daar zul je mensen treffen die hongeren naar een **verlossend** woord, zoals een vis naar aas. Ze verlangen naar een woord dat komt uit de mond van God. Een woord van waarheid en kracht. Jezus is dat woord.

Waar hij spreekt, horen wij God. Jezus laat zien dat God ons een zee aan ruimte geeft om te ontdekken hoe wij elkaar gelukkig kunnen maken. Heel radicaal: vaar naar het diepe, waag die sprong. En God zegt, ‘Wees niet bang, Ik ben bij je!’